

عنوان مقاله:

تحلیل زمینه های رویکرد انتقادی معماران در مواجهه با ضوابط ساختمانی

محل انتشار:

دومین کنفرانس مدیریت شهری، و شهرسازی و معماری با رویکرد اقتصاد و عمران شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ساشا آقابابایی - کارشناس ارشد رشته ی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، تهران، ایران

سعید پیری - دانشیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در ادبیات مرتبط، عموماً رابطه ی بین طراحان و ضوابط ساختمانی، رابطه ای پرتنش خوانده شده است. به رغم اینکه دلایل آن، اغلب محدودیت های ناشی از ضوابط و کاهش بستر نوآوری عنوان می گردد، پژوهش حاضر، عوامل موثر بر این تنش را گسترده تر یافته و شکل گیری آن را نتیجه ی برهم کنش شبکه ی درهم تنید های از عوامل میان حوزه ای می داند. از این رو، با هدف روشن ساختن ابعاد پدیده ی فوق، موضوع با روش تحقیق کیفی در دو سطح مفهومی و عملی تفسیر شده و تأثیر این دو سطح برهم بررسی می گردد. در سطح مفهومی، برآیند نیروهای سیاسی-اجتماعی جامعه، شهر، قوانین و طراحی به شکل گیری شرایطی منجر می گردد که از طرف طراحان، به صورت رابطه ی بین «جبر» و «انطباق ناپذیری» فهم شده، به گونه ای که افزایش میزان هریک به تقویت دیگری می انجامد. مشکلات عملی ناشی از مواجهه ی مفاهیم فوق با حوزه ی طراحی نیز در سه زمینه ی ساختاری، محتوایی و رویه ای آسیب شناسی شده که نتایج آن، حاکی از عدم وجود هماهنگی میان روش تدوین نظام موجود و حوزه ی طراحی است. در نهایت با جمع بندی تفاسیر، در راستای کاهش اثرات جبری و میزان انطباق ناپذیری قوانین و همچنین افزایش کارایی آن در حوزه ی طراحی، فرصت ها و تهدیدهای موجود در ساختار قانونی بررسی شده و راهکارهای پیشنهادی ارائه می گردد.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی ضوابط، ضوابط بالادستی طراحی، قوانین معماری، قوانین تجویزی، طراحی معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1114900>

